

rer såvel landbrugsstøtteordningerne som strukturfondspolitikken. Det er efter vores opfattelse en simpel nødvendighed for at kunne skabe basis for en sund udvidelse.

Jeg hørte fødevarerministeren i sin tale sige, at det er ønskeligt, at der kommer reformer, men det var i en meget, meget moderat tale. Og jeg vil gerne bede ministeren om at være mere konkret og forholde sig til spørgsmålet om, hvorvidt det ikke er en simpel nødvendighed, at man får aftalt ændringer inden for landbrugspolitikken i EU, inden der kan foretages en markant stor udvidelse.

Det er jo fint nok at stille sig herop og sige, at man bare kan lave nogle lange overgangsordninger på måske 10-15-20 år for de nye ansøgerlande, men er det særlig realistisk? Er det særlig realistisk at sige til de mulige nye øst- og centraleuropæiske medlemslande, at nu bliver I medlemmer, men den store klump, som for tiden omhandler halvdelen af EU's budget, er I ikke en del af før måske om 15-20 år, når vi i øvrigt regner med at have fået støtten afviklet?

Er det realistisk? Jeg tror det ikke, og derfor mener jeg, at regeringen bliver nødt til at være helt anderledes konkret i spørgsmålet om nødvendigheden af at få reformeret landbrugsstøtteordningerne i EU, inden man foretager en udvidelse. Derfor er det også uforståeligt for Dansk Folkeparti, at regeringen ikke allerede på regeringskonferencen har prøvet at få en diskussion i gang om de her forhold, men tværtimod har accepteret, at man har udsat den diskussion til engang i slutningen af århundredet, hvor man så kan starte diskussionen om at få lavet støtteordningerne om. Så ved vi jo godt, at så går der jo flere år, inden man når nogen aftaler, og det betyder så efter vores opfattelse, at det bliver meget svært at gennemføre egentlige udvidelser.

Det gør jo så også det – og det kan man som EU-skeptiker måske være lidt mere ligeglad med, end regeringen burde være – at den generelle skepsis over for EU i de nye ansøgerlande bliver større og større. Når de bliver medlemmer, så kan vi se, at den samlede modstand mod det nuværende projekt vil være større. Det kan vi selvfølgelig bare tage til efterretning. Men på denne baggrund er det uforståeligt, at regeringen ikke allerede på regeringskonferencen har prøvet at få diskuteret støttepolitikken. Men jeg vil som sagt gerne have, at ministeren forholder sig mere konkret til det emne i et svar.

Med hensyn til dagsordenerne skal jeg blot her som afslutning sige, at den, der er foreslået af Enhedslisten, kan vi naturligvis ikke støtte, i og med vi er medforlagsstillere til en dagsorden, som vi selv synes er ganske glimrende. Så det er jo klart, at vi støtter den og håber, at den også kan vinde tilslutning om ikke i dag så måske på et senere tidspunkt fra Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Det var hr. Kristian Thulesen Dahl, der nævnte engangskompensation. Det har Venstre på et tidspunkt haft en vis sympati for og har det for så vidt endnu, fordi det vil være med til at forenkle nogle ting. Men da Venstres landbrugsmi- nister i 1992 forsøgte at få tilslutning til det i EU, kunne det i hvert fald ikke lade sig gøre at få tilslutning til at give engangskompensation.

Når støtteordningerne er forsvundet og vi får et frit og af tilskud uafhængigt landbrugs- erhverv, så kan det da godt ske, at der kan være behov for, at man også giver støtte ud fra socialpolitiske hensyn. Det vil vi ikke afskære os fra. Vi vil ikke afskære os fra at kunne tillade støtte i EU til bjergbønder og andre, hvis det i øvrigt er fornuftigt. Men erhvervspolitikken og socialpolitikken skal skilles ad.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg sige til hr. Christian Mejdahl, at vi her i Folketinget ret ofte oplever, at man i forhold til dagsordensforslag siger, at man kan støtte det meste af det, men der er måske en ting, hvor man vil afgive en stemmeforklaring, og så vælger man måske at stemme for.

Som jeg hører det, er der faktisk ikke så lang afstand. Det, som vi er modstandere af, er, at man generelt erstatter landbrugsstøtteordninger med sociale ordninger. Det er vi meget modstandere af, men vi siger, hvis man laver nogle konkrete overgangsperioder for at hjælpe nogle ud af den klemme, de naturligvis er i i forbindelse med det eksisterende system, er det jo noget andet, for så opretholder man jo målsætningen om at komme væk fra landbrugsstøtten.

Det er derfor, jeg mener, at Venstre egentlig burde kunne strække sig så langt, at man måske gav en stemmeforklaring og så accepterede dagsordenen. For det er alligevel meget lidt, man hænger sin afvisning af at kunne stemme for dagsordensforslaget op på.